

gar o. d.). — 2) (fig.) Med mycken möda och svårighet lära en annan eller sjelf lära sig något. Förutsätter klen fattningsgäfv. *I. katekesen i minnet. I. latinska glosor i någon, i hufvudet på någon.* — Äfv. *Plugga in.* — *Inpluggande*, n. 4. o. *Inpluggning*, f. 2.

INPLÖJA, v. a. 2. Med plog, verktyg eller på annat sätt göra en djup fåra i en yta. — Äfv. *Plöja in.* — *Inplöjande*, n. 4. o. *Inplöjning*, f. 2.

INPRAKTISERA, v. a. 1. (af fr. *Pratiquer*) Se *Insmyg*. — Äfv. *Praktisera in.* — *Inpraktiserande*, n. 4. o. *Inpraktisering*, f. 2.

INPREGLA, INPRENTA, se *Inprägl*, *Inpränta*.

INPRESSA, v. a. 1. Medelst pressning intrycka. *I. figurer i läder.* — Äfv. *Pressa in.* — *Inpressande*, n. 4. o. *Inpressning*, f. 2.

INPRICKA, v. a. 1. 1) Med prickar beteckna (poster i en räkning, artiklar, personer på en lista, o. s. v., till verifikation, o. s. v. — 2) Med prickor omgifva. — Äfv. *Pricka in.* — *Inprickande*, n. 4. o. *Inprickning*, f. 2.

INPROTOKOLLERA, v. a. 1. Föra in i protokollet. — *Inprotokollering*, f. 2.

INPRÄGLA, v. a. 1. (fig. fam.) Liksom medelst präglning intrycka i ens själ, sinne, minne. *I. något i ens hufvud.* — Äfv. *Prägla in.* — *Inpräglande*, n. 4. o. *Inpräglning*, f. 2.

INPRÄNTA, v. a. 1. (fig. fam.) Se *Inprägl*.

INPUDRA, v. a. 1. 1) Väl beströ med puder. *I. håret.* — 2) (fig. fam.) Narra, bedraga någon. — 3) (fyrv.) Väl beströ med krut. — För bem. 1 äfv. *Pudra in.* — *Inpudrande*, n. 4. o. *Inpudring*, f. 2.

INPUMPA, v. a. 1. Genom pumpning införa. *I. vatten i ett brugghus.* — Äfv. *Pumpa in.* — *Inpumpande*, n. 4. o. *Inpumpning*, f. 2.

INPÅ, i'nnpå' ell. innpå, prep. 1) Ända till på. *Våt ända i kroppen.* — 2) Nära intill. *I. lifvel. I. näsan,* helt nära intill någon. — 3) Ett stycke inom gränsen, kanten af en yta; under en del af en tidrymd, från början räknadt. *Plöja in grannens ägor. Långt in natten. I tredje dagen.*

INPÅLA, v. a. 1. Med pålar omgifva. — *Inpålände*, n. 4. o. *Inpålning*, f. 2.

INQUIET, ängkiä'tt, a. 1. (fr. ord af lat. *Inquietus*) Orolig, otålig.

INQUIETERA, ängkieterä, v. a. 1. Oroa, bekymra. — *Inquieterande*, n. 4.

INQUIETUD, ängkiety'd, f. sing. Oro.

INQVARTERA, v. a. 1. (af fr. *Quartier*, soldatherberge) 1) Anvisa (trupper o. s. v.) kvarter i ett hus, en gård, en stad, o. s. v. *Man har i-t 50 man hos honom.* — 2) (fam.) Gifva någon herberge hos en person, i ett hus, o. s. v. — *I. sig, v. r.* (fam.) Taga herberge hos någon. *Han kom och i-de sig hos mig.* Säges äfven stundom skämtvis om djur, t. ex.: *En hel svärm af flädermöss hade i-t sig i rummet.* — Äfv. *Qvartera in* o. *Q. in sig.* — *Inqvarterande*, n. 4.

INQVARTERING, f. 2. 1) Handlingen, hvarigenom någon inqvarteras. — 2) Manskap, folk, som inqvarteras hos någon. *Lägga i hos någon.* — 3) Penningar, som lemnas en tjänsteman, militär, i stället för fria husrum. *Han har i. i stället för fria husrum. Han har 100 r:dr i i.*

INQVARTERINGSSSEDEL, m. 2. pl. — *sedlar*. Sedel, innehållande anvisning för en eller flera personer, hvar de få kvarter, på marsch ell. resa.

INQUISITION, innkvisitschón, f. 3. (lat. *Inquisitio*) 1) Undersökning, sträng ranskning. — 2) En i vissa länder inrättad domstol, för att ransaka och straffa dem, som afvika från katolska läran. Kallas äfv. *Inquisitionens domstol*.

INQUISITIONSBETJENT, innkvisitschónsbetjänt, m. 3. Tjenare vid en inquisitionsdomstol.

INQUISITOR, innkvisit'ärr, m. 3. (uttalas i plur. — törärr) Ledamot af en inquisitionsdomstol.

INQUISITORISK, a. 2. Strängt eller godtyckligt undersökande, ransakande.

INRAPPORTERA, v. a. 1. Ingifva, insända rapport om. — Äfv. *Rapportera in.* — *Inrapporterande*, n. 4. o. *Inrapportering*, f. 2.

INRE, a. komp. af Inne. 1) Som är längre in. *De i rummen.* — 2) Som är inuti. *De i delarne af människan.* — *Syn.* Invertes. — 3) Som tillhör eller har afseende på det husliga, på hushållet. *Hon sköter de i., han de yltre göromälen.* — 4) Inhemsk, inländsk, invertes. *I. oroligheter.* — *Det i., s. n.* 1) De inre delarne. *Det i. af staden, af landet.* — 2) (fig.) a) Husliga angelägenheter, hushållsbestyr. *Det i. skötes af hans system.* — b) De inre riksständerna, den inre statsförvaltningen. *I det i. infördes ordning och reda.* — c) Själ, hjerta. *Hela mill i upprördes här af.*

INREDA, v. a. 2. Förse och ordna det inre af något med behöfliga saker. *I. ett hus, ett rum, ett fartyg, en vagn.* — Äfv. *Reda in.* — *Inredande*, n. 4. o. *Inredning*, f. 2.

INREDE, n. 4. Se *Innanrede*.

INREGISTRERA, i'nnrejist'ära, v. a. 1. Införa, inskrifva i register. — *Inregistrerande*, n. 4. o. *Inregistrering*, f. 2.

INRESA, f. 1. Resa in till en ort. *Under in till staden.*

INRIDA, v. n. 3. (böjes kom *Rida*) Rida in till en ort. *I. till staden.* — V. a. Inöfva för ridning. *I. en häst.* — Äfv. *Rida in.* — *Inridande*, n. 4. o. *Inridning*, f. 2.

INRIKES, i'nnri'käss, a. oböjl. Som tillhör eller har afseende på, sker, förättas, tillverkas i ett rike, i motsats till andra; som angår det inre af ett rike. *I. behof, förbrukning, tillverkning. I. resa, handel. De i. ärenderna. I. tidningar.* — *Adv.* I det inre af ett rike, inomlands. *Göra en resa i.*

INRIKTA, v. a. 1. (t. *einrichten*) Rätt passa och insätta. — *Inriktande*, n. 4. o. *Inriktning*, f. 2.

INRIKTSKRAMP, m. 2. (tekn.) Ett på ett läsbleck fästadt böjdt stycke, som tjenar kolfven i läset till stödpunkt.

INRIKTSRÖR, n. 3. Rör på ett lås, hvaruti nyckeln insättes.

INRINGA, v. a. 1. Se *Omringa* och *Ringa*. — Äfv. *Ringa in.* — *Inringande*, n. 4. o. *Inringning*, f. 2.

INRISTA, v. a. 1. Rista något (bokstäfver, figurer, o. s. v.) i ytan af ett föremål. — Äfv. *Rista in.* — *Inristande*, n. 4. o. *Inristning*, f. 2.

INRITA, v. a. 1. Rita något i ytan af ett föremål. *Med en diamant i sitt namn på en glasruta.* — Äfv. *Rita in.* — *I. sig, v. r.* Insmyg sig, inrota sig, blifva småningom till vana. *Sjukdomar i-de sig ibland trupperna. Flera missbruk hade i-t sig.*

INROP, n. 3. 1) En saks inropande på auktion. *Göra ett i. I-et är hans, det är han,*